

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plăindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplacei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cismănești, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat & la loterie.

TRIBUNA

Culanță în vorbe,
intoleranță în fapte.

(*) Despre politica ungurească și despre politicienii maghiari, toată lumea știe astăzi, că sufer în grad acut de starea patologică a *evreșărei*. Răul acesta e mare și cășunează stricăciuni grave înșiși Maghiarilor, ear' pe adversarii acestora, elementele nemaghiare din țeară, îi fac să se țină la dinstanță de el, conservându-și propria integritate morală.

Pe toate tărîmurile vieții publice, Maghiarii se arată fără să vrea — suferinzi de boala evreșărei. În politică, fac gheșeftul ideii de stat maghiar. Pe tărîmul economic au ajuns de mult în buzunarul Evreilor. Culturalicește, sînt coplesiiți de muncitorii evrei, cari nu scriu și nu cugetă decât din gheșeft și pentru parole.

Între multe altele și acest rău coșer îi face pe Maghiarii de astăzi nesuferiți nouă și tuturor elementelor sănătoase din țeară. Este atât de tare mirosul de usturoiu al vieții publice maghiare, încât el ne ustură așa aspru simțul de a percepție al mirosului, că ne vedem nevoiți să ne refugiam cu batista la nas în fața ori-cărui încercări de a ne câștiga, pe cari le pun la cale din vreme în vreme, dar' totdeauna din spirit gheșeftăresc, — oamenii conducători astăzi în politica ungurească.

Pretinsul »sistem nou« pe care guvernul Széll l-ar fi inaugurat în țeară față cu naționalitățile, are și el păcatul de-a mirosi cât de colo — a coșer.

Deosebirea, probată de reșește-ori prin chiar rostul șefului erei ce se pretinde a »legei, dreptului și dreptății«, — este cel mult aceea că dl Széll, a mai adăugat la magazia politice ungurești un nou articol evreesc: *culanța*, în vorbe — se înțelege.

Reșede în firea tipică a Evreului să fie *culant* ori de câte-ori proiectează mari gheșefturi, ear' culanța aceasta speculativă se află totdeauna în proporție directă cu importanța gheșeftului după care tânjește Evreul.

Dl Széll, dacă și nu posedă alte aptitudini politice de seamă, — a dovedit până acum din prisos că se află în posesiunea aptitudinii specifice evreiești, a *culanței politice*. Faptul nu poate surprinde pe nimeni, care știe că partea cea mai mare a vieții sale publice de până acum — dl Széll 'și-a petrecut-o în mediul financiar evreesc, unde 'și-a câștigat admirație generală ca recunoscută capacitate. Atâtea bănci și atâtea alte întreprinderi cari au avut fericirea să se fâlească și cu numele »Coloman Széll«, — ne-ar pute vorbi ca mărturie sigure despre marele talent al actualului premier în ce privește... culanța de dragul gheșeftului.

Devenit prim-ministru, dl Széll, ca om consecutiv cum se laudă a fi, 'și-a păstrat vechile deprinderi și încearcă a 'și-le valida și în politica activă. Evident, Escalența Sa procedează din convingerea întemeiată — că o politică evreieșă nu se poate purta mai cu succes decât cu toate armele evreiești.

De aceea — eveniment colosal — noul prim-ministru a lăsat să se înțeleagă în repetiție rinduri, că dînsul o rupe cu politica de naționalități brutală care 'și-a găsit încarnățiunea în pandurul br. Bánffy și e gata să inaugureze o nouă politică de naționalități — aceea a culanței.

Dar' tocmai discursurile și mai cu seamă făptuirile de până acum ale dlui prim-ministru ne-au dovedit că vorba e numai de o *culanță în vorbe*, dictată de nădejdea gheșeftărească, pentru-ca să fie cu atât mai bine acoperită — *intoleranța în fapte*, care se dovedește aceeași față cu naționalitățile ca și pe vremea celorlalți fosti premieri ai Ungariei.

Urmările prea firești s'au declarat deja. Naționalitățile nemaghiare posedând

suficientul sentiment antisemit, — au descoperit repede manevra dlui Széll și nu vreau să deie nici un crezământ rabinului premier. Special în ce ne privește pe noi Români, nu sîntem atât de mari aderenți ai *curei lui Kneipp*, încât să ne lăsăm și — îmbățați cu apă rece.

De dragul culanței dlui Széll, ne simțim totuși îndatorați și noi într'un punct. Anume, cu toată complesanța răspundem dlui Széll și tuturor celor din jurul său — să nu mai umble după cai verzi pe păreți, fiindcă noi n'am cerut și nu vom cere nici-odată culanță, ci numai — *dreptate*!

Sibiu, 14 Martie n.

Spesele electorale. La presiul camerei maghiare a intrat o petițiune, trimisă din partea municipiului Comorn, în care se cere, ca dispozițiile cuprinse în legea despre judecătoria curială în chestii electorale, și referitoare la speșele electorale, *să fie cassate*, pentru-că tocmai prin faptul, că speșelor electorale li-se dă caracter legal, vine deschisă ușa și poarta pe seama corupției la alegeri. Curioși oameni cei din Comorn, cari nu știu, că legislatura ungurească tocmai scopul acesta l'a urmărit cu legea atinsă!

În audiență. Președintele și vicepreședintele reichsrath-ului austriac au fost primiți luni în audiență din partea Monarchului, care 'și-a exprimat în fața lor dorința, de a vedea parlamentul muncind cu sîrguință, pe baza drepturilor sale constituționale; ear' pe vicepreședintele Zacek (Ceh), l'a asigurat despre bunăvoința ce o are față de naționalitatea cehă. Monarchul a făcut apoi apel la toți, să promoveze perfecționarea păcii și a înțelegerii.

Din Austria. Prin cercurile politice se vorbește, că parlamentul austriac nu va funcționa decât numai opt — zece zile, după-ce apoi va fi trimis la primblare. După prorogarea reichsrath-ului, și înainte de convocarea dietelor provinciale, se va face o nouă încercare cu conferința de împăcare, care dacă va da rezultate bune, reichsrath-ul va fi de nou convocat în luna Maiu. Va să zică, tot după calapodul vechiu de: *fort-wursteln*!

Din parlament. Ieri s'a continuat discuția în dieta maghiară asupra bugetului ministrului de agricultură. A vorbit Komjathy, apărând interesele micilor proprietari, ear' după el Kristoffy, cerând colonizare și parcellare de moșii. Pentru mântuirea maghiarimei e necesar, ca două sute de familii maghiare să fie colonizate; ear' spre acest scop se cer două milioane jugere de pământ. Să le cumpere statul, (Adecă naționalitățile nemaghiare! Red. »Trib.«), și să le împartă între Maghiari. Primește bugetul. Discuția continuă.

Un incident penibil și neplăcut pentru Maghiari s'a întâmplat ieri în dieta maghiară, sub durata vorbire a deputatului Komjathy. Un tipograf, cu numele Lippert, a strigat de pe galerie cu glas puternic: „Trăiască maghiarimea cu naționalitățile împreună!” ceea ce a umplut de groază pe deputații maghiari, cari vedeau deja cum intră naționalitățile în cete mari în dietă, ca să-i scoată pe ei afară. Și mai mare le-a fost frica, văzînd cum Lippert aruncă spre banca ministerială o legătură de hârtii. Se desface cu mare precauțiune și se constată, că e o rugare adresată dietei, ca să roage pe Monarchul să intervină în favorul — Burilor. Bietul om a fost dus la poliție, ear' părinții patriei 'și-au venit carăși în fire.

AVRAM IANCU ÎN CINCIZECI-ȘI-DOI.

Scrisoarea unui contemporan.

(§.) Ne pare bine, că publicînd studiul dlui Enea Hodoș despre motivul acceptabil al absenței lui Iancu dela primirea făcută Monarchului în Munții-Apuseni la anul 1852, am dat ansă și ocaziune colegului meu de luptă, dlui Azente Severu, să ne spună și el aceea ce știe, și prin aceasta să contribuie la lămurirea unei chestii, care ne interesează pe toți.

În ani veteranul, dar' în sentimente vecinic tînerul domn Azente, ne-a adresat o scrisoare de mare importanță, căreia cu mare plăcere îi facem loc mai la vale. Dl Azente, prin înșirarea faptelor și prin descrierea scenelor întîmplate, confirmă întru toate concluziunea la care a ajuns dl Enea Hodoș, anume, că la trecerea Împăratului prin Munții-Apuseni, mintea eroului nostru național Iancu era deja înegurată, sufletul său mare era zdrobit și inima sa nobilă era sîngerată. Dl Azente găsește motivul acestei tragedii în marea bucurie ce a simțit-o Iancu, când a aflat că Împăratul va onora cu visita sa pe credincioșii sei Munteni. Se poate, că așa a fost. Dar' se poate și aceea, că concluziunea dlui Enea Hodoș, cu afirmarea dlui Azente cu tot, nu e esactă. Anume din următorul motiv: Dl Azente scoate la iveală un nou moment, de mare însemnătate, în chestia de care e vorba. Ne spune, că pe vremea aceea se vorbea pretutindeni, ca despre un secret public, că M. Sa va ridica pe Iancu la rangul de baron. Dat fiind acest fapt, se poate naște întrebarea, că oare nu tocmai împrejurarea aceasta a contribuit la rezervele ce 'și-le-a impus Iancu față de Domnitor? Oare nu tocmai pentru aceea nu a voit el să deie față cu Monarchul, ca nu cumva să fie adus în penibilă situație de a refusa o distincțiune pe care Iancu nu a căutat-o, nu a cerut-o, și pe care el, omul ideal, care a luptat pentru obște și nu pentru persoana sa, la nici un cas nu putea să o primească??

Nu afirmăm, ci facem o *suposizie*; dar' o suposizie, asupra căreia se poate mult medita. Și tocmai contemporanii lui Iancu, cei puțini căți se mai află în viață, ne-ar pute da lămuriri și în direcția aceasta. Peste tot, momentul ivirei primelor semne de turburare mentală la Iancu, ar trebui bine stabilit și precizat. Și lucrul acesta contemporanii sei pot să-l facă. Până atunci rămân, firește, *acceptate* vederile exprimate, atât din partea dlui Hodoș, cât și din partea domnului Azente.

Riscînd această observare, lăsăm acum să urmeze interesanta scrisoare a dlui Azente Severu. E de cuprinsul următor:

Brașov, 12 Martie 1900.

Amicus Plato, sed magis amica veritas.

Domnule Redactor!

Am cetit cu mare plăcere și atențiune descoperirile ce le face dl Enea Hodoș, prin publicarea scrisorilor lui Andreica (trăește și astăzi) și ale moșului său, protopopul Simeon Balint din Roșia-montană, toate referitoare la îndărătnicia amicului de principii și colegului de luptă, Avram Iancu, de a se prezenta Împăratului la anul 1852, pe muntele Găina, în Câmpeni, Detunata, Sibiu și Cluj, unde a fost dorit, așteptat, ba chiar citat.

Pentru a completa aceste scrisorirapoarte, deoparte, ear' de altă parte, pentru-ca să nu mai rămână nici urmă de îndoială asupra stăreii esaltate a omului nostru, mare și vecinic neuitat, vin și eu a mai repeta cele scrise atunci de mine imediat »Gazetei Transilvaniei« și cuprinse și în memoriile mele inedite.

Pe vremea aceea eu eram director de cancelarie la tribunalul ces. reg. din Orăștie. Pe lângă ocupațiunea mea oficială, cetiam zi de zi toate ziarele cari veniau acolo, mai cu seamă însă cele-ce ne priviau pe noi Români; și aflînd din ele că Împăratul are să treacă prin Transilvania, și anume, că M. Sa va trece în ziua de 20 Iulie dela Săcărâmb prin Băița, Brad la Abrud, ear' de aci pe la Roșia, Detunata, Auraria, Aiud, Alba-Iulia, — la Sibiu etc., așa cum arată Andreica foarte esact, am scris îndată Iancului și lui Balint, să alerge la Sibiu și să se intervină acolo, să se roage ca M. Sa să 'și schimbe mărșruta, și în loc să vină pe calea indicată, pe unde nu avea să vadă decât industriași cismari, de cari vede în toate zilele la Viena, să vină pe la Hălmaș, Găina, Câmpeni, Roșia, Detunata, Auraria și Alba Iulia, și să se bucure de aerul cel curat al munților, din a căror înălțime să deschide un aspect peste țeară, până la Oradea-mare, dacă cerul e senin și curat. Le spuneam, să arete toate acestea guvernatorului, principelui Schwartzenberg, care era cunoscut ca mare amator de munți și de vînătoare, un lucru pe care, dacă nu eram legat de oficiul meu și dacă nu aveam un președinte evreu, renegat, mare și afurisit adversar al Românilor, care n'a voit să-mi deie concediu, îl făceam eu insumi, fără consensimentul și fără știrea lor, cu atât mai virtos, fiindcă aveam mare trecere la Serenitatea Sa, principele Schwartzenberg.

Să nu uităm, că dela 1848 până la 1852, n'a fost Român de dai Doamne, care să nu fi alergat la Viena cu jalbe și cu rugări.

Singur eu am fost mai greoiu și n'am mers la Viena. Ear' acum, după-ce Împăratul dăduse bisericilor noastre în primăvara aceluiași an câte 30.000 fl. ca desdaunare pentru perderile avute la 1848, pentru odorele, cărțile și ornatele nimicite, și folosite de cătră husarii insurgenților ca decorație peste sea; după-ce ne-a desdaunat și pe noi, prefeții, cu 25.000 fl., nu mai aveam motive de a mă arăta greoiu și nemulțumit, ci credeam că datorîndu-i am a mă prezenta și eu M. Sale, spre a-l mulțumi pentru desdaunările acelea și pentru a-l asigura de omajul meu.

Eram hotărît a o face aceasta, cu atât mai virtos, fiindcă principele Schwartzenberg asigurase pe episcopul Șaguna, că M. Sa e ferm hotărît a lăsa toți munții, pentru a căror silnică ocupare din partea forestierilor, respectivii locuitori purtau procese cu fiscul, — în neconturbata posesiune și proprietate a Munților.)

Dar' nu numai atât. Se știa din vreme că M. Sa va ridica cu ocaziunea aceasta pe Iancu la rangul de baron, ear' pe mine la rang de nobil. Acesta era un secret public, despre care se vorbea pretutindenea pe vremea aceea, și de ale cărui urme cred că vor da cândva cei ce ne urmează în viață, dar' nu ne prea urmează în însuflețire și în zelul cu care noi luptam pentru binele public.

Pe când mă frământam eu, ca să aflu un motiv pentru a-l îndupleca pe presidentul meu Meuthberger să-mi în-cuviințeze un concediu, ca să mă pot prezenta Împăratului alături cu Iancu și Balint, pe muntele Găina: eată că cu trei zile înainte de a sosi Împăratul la Găovița, trece principele Schwartzenberg prin Orăștie și întregul tribunal îi ese în cale, în piață, pentru a 'și se prezenta și a-i dori călătorie bună.

Trecînd principele pe lângă frontul-ce l'făcusem noi, și ajungînd la mine, îmi zise cu mirare:

— »Und Sie noch hier?«

— »Zu dienen, Euer Durchlaucht!« răspund eu. Der Herr President will mir kein Urlaub geben!«

Principele se întoarce cu fața cătră presidentul meu și-i zise:

— »Herr President! Der Azentie hat Urlaub!«

*) Așa cum i-au avut, în urma diplomelor primite dela regele Mathia și dela toți principii Transilvaniei, până la căderea Ardealului în mâinile Austriacilor. Nota autorului.

Eu făcusem deja unele pregătiri pentru planul ce-l aveam; și mergînd iute la locuința mea, am trimis îndată pe coșul mei cu două cărți frumoase la Câmpeni, peste Giogiul-de-jos, Balșa, Cîib, Auraria, — pentru a le oferi de călărit Împăratului și unchiului său Albrecht.

Încă în aceeași zi am plecat și eu cu trăsura la Alba Iulia, unde rămînînd peste noapte, a doua zi am plecat cu altă trăsură și cu cai de posă la Câmpeni.

Ajuns aci pe la 7 ore seara, am aflat pe Iancu la tribunul său, majorul seu Corcheș, împreună cu fratele acestuia și cu Szabó János, Andreica, Mioc Todor și alții. Stînd eu ei de vorbă și salutîndu-i cu cea mai mare însuflețire și bucurie, Iancu în loc de a răspunde salutării mele frățești, mă apostrofăză cu niște vorbe cari nu se cuvine a le pune pe hîrtie. Zicea cam așa:

— »Dar' tu ce cauți pe aici? N'ai putut să te așezi în poalele murei, la Orăștie?«

Frapat de această apostrofăre ne-așteptată, replicaiu așa:

— »Apoi bine frate, am venit să ved cum ai să primești tu pe Împăratul! Ce pregătiri ai făcut? Ce program ai? N'ar fi cumva potrivit, ca noi, cu Balint împreună, să-l întîmpinăm și primim pe muntele Găina?«

Iancu îmi răspunse:

— »Cum voiu primi eu pe Împăratul, nu-ți spun. Dar' tatăl meu îl va primi la poartă caselor noastre, cu un pahar de vin!«

Spunîndu-le acestea, ese brusc dintre noi și trece piața la Calcher, chîr-gul orașului, unde se lucra la un șopron, pentru a se pute da masă sub el, Împăratului și suitei sale, constătătoare din 40 persoane.

Am rămas înlemnit de cele întîmplate și am întrebare pe cei prezenți:

— »Ce însemnează această purtare a lui Iancu și de când o astfel de schimbare față de mine, pe care totdeauna m'a iubit și respectat, dîndu-mi chiar bani în vre-o două rînduri, pentru a pute întîreține pe ai mei?«

'Mi-s'a dat răspunsul unanim:

— »Tot așa purcede și față de noi, de când a venit dela Cluj!«

Iancu mersese adecă la Cluj ca să aducă facile și mezeluri pentru masa ce avea de gînd să o deie Împăratului.

— »Dacă e așa, — le-am zis eu, — apoi omul nostru e smintit, și aceasta l'a venit de bună-seamă din bucuria cea mare, că a putut schimba mărșruta Împăratului.«

Frapat și lovit ca de fulger de cele văzute și auzite, 'mi-am perdut imediat toate iluziunile în cari mă legănasem câteva zile; și mai discutînd, mai întrebînd vre-o jumătate de oră, m'am retras la Mioc Todor, unde îndreptasem dela Orăștie coșiașul meu cu cele două cărți și unde am rămas peste noapte.

După-ce m'am sculat a doua zi am trecut ear' la Corcheș crezînd că voiu afla pe Iancu mai bine dispus. Când colo ce se vezi, pe la 6 ore Iancu trece prin piața cea strîmtă a Câmpenilor, călare, avînd așezat peste sea un steag mare tricolor cu un mîner ca de 4 m. lungime. Trece în tropotul calului prin mulțimea de popor, bărbați, femei, copii ce veniseră din toate părțile munților, ca să întîmpine și vază pe Împăratul. Trece lovind cu mînerul steagului, când pe unul, când pe altul din mulțimea ce semăna cu un tîrg indusit de țeară. Trece fără a saluta, fără a striga cui va să ferească, trece urmat de un gornic de pădure călare și cu o ploscă mare ca de 3, 4 litre, atîrnată după spate.

De astă dată m'am convins pe deplin că Iancul nostru e esaltat

Pentru a-l urma și a împedeca vre-o nefăcută, am alergat în grabă și am închiriat cel dintău cal, aflat la un Colbasiu; dar' cu călușelul ce l'am găsit, nu putui ajunge pe Iancu. Ajungînd însă pe la 10 ore și urcînd dela Vidra-de-sus cătră Găina, convin la mijlocul dealului cu omul după care alergam. El se înturna cătră casă din muntele des numit, unde condusesse și lăsase pe mama sa cu steagul despre care am vorbit.

Față tinerească și încântătoare

se poate câpăta exclusiv numai prin folosirea

Creimei de lapte Benzoe și a pudrei-lebedă

preparate de farmacistul Kriván și pretutindenea folosite cu predilecție. Efectul e splendid și frapant! După folosirea de câteva zile înfrumusețează și învioră fața și-i dă pielei teintă albă. Depărtează tot felul de pete și chiar și boala de piele. Dă feței înfățișare tinerească și încântătoare. E complet nestrăicătoare, nu e unsoasă și o recomand pe garanță. Prețul unui borcaneș de cremă de lapte-Benzoe și coroană. O cutie de pudră-lebedă nestrăicătoare și fără plumb, (albă, roză ori cremă) costă și coroană. O bucată de săpun de lapte-Benzoe costă 70 bani (35 cr.)

Picăturile universale

contra durerii de dinți

O cutie împreună cu injecțiuni de întrebuințare costă 70 bani (35 cr.)

Atest: D-lui Ioan Kriván, farmacist în Világos! Esprim cele mai adânci mulțumiri pentru picăturile contra durerii de dinți preparate și inventate de d-ta. Acelea mi-au alinat durerea de dinți deja după prima folosire în timp de câteva minute. Recomand deci cu cea mai mare căldură aceste picături inventate de d-ta, tuturor cari sufer de durere de dinți. Világos, la 12 Ianuarie 1899. Cu deosebită stimă: Cornel Novák, pretor. În prezența noastră: Andor Aknay, Coloman Csengey.

Preparatele de mai sus sunt legal brevetate

Se capătă în calitate proaspătă la preparatorul lor [58] 4-40

Ioan Kriván, farmacist în Világos (comitatul Aradului).

La comanda în preț de 6 coroane expedarea și embalajul se face franco.

Deposit principal în Budapesta la Iosif Török, str. Király nr. 12.

Se pot câpăta și în cele mai multe farmacii, droguerii și parfumerii.

Sz. 17-1900.
Lóteny. biz.

[100] 2-2

Avis.

Parcela pământului de mână ale comitatului se vor da în arândă pe calea licitației publice la 20 Martie n., 9 ore a.m., în sala cea mică din palatul comitatului, pe lângă următoarele prețuri de esclamare:

1. Pământul dela șura țiglariei (76 jugere) 800 fl., până la 31 Decembrie 1900.
2. Livadia dela șura țiglariei (75 jug.) 70 fl., până la 31 Octombrie 1900.
3. Livadia dela podul de peatră (20 jug.) 200 fl., până la 31 Octombrie 1900.

Vadiu 10%.

Ofertele în scris încă se primesc la subscrisul, până la ziua licitației.

Informațiuni mai deaproape da K. Ferentzi, provisor orașenesc în Sibiu.

Sibiu, la 4 Martie 1900.

Presidiul comisiunii comitatene pentru prăsirea de cai.

2 calfe

eventual compagnon

se caută pentru 2 prăvălii de modă și manufactură a intra imediat în post! Se cer oameni versati, cu praxă în branșa aceasta, creștin (Românii sunt protejați) în etate de 26-34 de ani, necăsătorit, solid cu maniere bune, cunoașterea limbilor română, maghiară și germană. La cas corăspunzător ca compagnon. Parale nu se cer! Capul lucrului soliditatea și praxa.

Oferte pe lângă fotografie și copie de atestaturi a se trimite la adm. acestei foi sub „Harnic și solid 321“.

[102] 1-1

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut:

„Căldindarul Poporului“

pe anul 1900.

Preț 40 bani + 10 bani porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și lăncu, se cetească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murășului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a. Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto) în România 3 lei.

Toate nierele noastre au apărut în cuvinte elogiase aceste descrieri, unele ce le avem despre Transilvania în limba română:

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce intrădever se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.“

Comandă se pot face la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterea Șulțin.

— Portrete frumoase. —

acurate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 50 bani.

Librăria „Tipografiei“,

Sibiu, soc. pe acțiuni.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall

Pentru oameni tineri există numeroase mijloace din străinătate, franceze, engleze și germane, în contra durerilor și scursurilor de țevă.

În toate casurile, în cari medicii prescriu oleu de santal, mai consult și mai bine este a se întrebuința

Santal-Egger,

preparat din cel mai bun oleu de santal din India, prescriu pacienților din partea medicilor.

Prețul unui flacon 3 coroane,

la trimiterea înainte a prețului franco 3 cor. 40 fil.,

2 flacoane 6 cor.

[263] 30-40

3 flacoane 9 coroane.

Farmacia la „Palatinul țerei“

în Budapesta, VI., Váci-körút 17.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă poporală.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Dl. Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare poporală a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română poporală. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 60 fil. (cu porto postal 70 fil.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuța,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 cor. 3.—

„Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp 1894 (1 vol.) cor. 3 50

„Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 ani, editura Carol Müller 1896,

2 volume à 64 bani cor. 1.28

„Din goana vieții“, ediția III. (1895) cor. 3.50

„Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 ani), edit. C. Müller 96 b.

„Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 32 b.

„Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 cor. 2.50

Cel mai nou volum de nuvele:

„În viltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 cor. 2.—

Comandele să se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Cu prețul jumătate!

Almanachul

Învățătorului

Român

pe anul 1899/900,

de Iosif Velcean,

elegant compactat și cu bogat material școlastic

se vinde, într'un număr de esemplare cu jumătate prețul, adică

— numai cu 1 coroană —

învățătorilor români cari îl vor cere cu provocare la acest avis, trimițând prețul și 10 bani porto postal.

Indispensabil pentru învățători!